

P I O V. P O N T I F I C I

M A X I M O , P H I L I P P V S

Tynghius, sanctissimos osculatus pedes,

S. P. D.

M N I A, Pie Pontifex Maxime, in te conspiciuntur, quae tibi studia hominum atque admirationem conciliant: sed in iis cum caetera magna sint, est illud maximum. Nam quod te homines suspiciant, & vereantur eam in terris dignitatem adeptum, quae maxima augustissimaque est: id habes cum iis commune, qui Pontifices maximi per tot annos, quibus religio haec sanctissima est instituta, Christianae reipubl. prae fuerunt. At quod tibi vita integritate, innocentia, sanctitate, pudore, religione, non gratia, non inani commendatione nobilitatis, non titulis aut maiorum imaginibus

ad tantum inter homines fastigium peruenire licuerit: in eo habes tu quidem, qui tibi pares sint, sanctissimos homines non ita multos, qui maiorum memoria diuinam inter homines potestatem assecuti, eam, cum caetera vita agenda, tum vita exitu comprobauerunt: sed ij ipsi neque se pe olim, & nostra memoria perraro admodum extiterunt. Ac si, ad id quod maximum est, quae accessio ulla potest, alia etiam conspiciuntur in te maiora. Nam quod difficillimum omnium in vita est, ut animi moderatio & vita constantia, cum sit acta cum laude, summos honores consequatur: ita te homines diuinam potestatem gerentem admirantur, ita tuentem eundem, maiestatem nominis magnitudine animi, auctoritate, imperio: ut ad vita priuata consuetudinem, quam virtus, sanctitas, summa, frugalitas admiranda quaedam moderaretur nihil additum animaduertant, comitas eadem, facilitas in congressu, moderatio summa, faciles aditus uiris bonis, improbus indictum bellum, prouecta honesta studia, premia ingenuis artibus, & dignis homine libero, supplicia malefactorum hominum constituta. Hinc, quod consentaneum est, & maxime expetendum in summis imperiis sapientes homines crediderunt, sanctitatis in iis amulatio, pudoris, grauitatis, moderationis, in quos tanquam a capite exemplum tanta uirtutis manat. Hinc equabilitas in ciuitatibus, concordia, otium, pax. Quae quanquam ita uere dici de te possunt, ut assentandi suspensionem, uita constantia, ac uirtute illa incredibili tua tollas: non faciam tamen, ut ea commemorando, modestiae ac pudori tuo faciam iniuriam: quem tibi unum fructum multo uerbiore, quam laudem, gloriam, existimationem hominum statuisti: Illud quidem, & equo animo patieris cum statuerim hoc tempore elegantioribus formis excusa Iauelli scripta doctissimi hominis, & Theologi summi, multis eadem accessionibus locupletata, Sanctissimo tuo nomini atque Augustissimo inscripta edere, quibus causis ad ductus hoc mihi esse agendum censuissem, demonstrare. Ac praclare mihi quidem cadere uisum est, ut te mihi patronum tantum, hominis doctissimi scriptis edendis adaptarem: quem idem ordo sanctissimus ac religiosissimus, qui te ad summum orbis terrae imperium exulit, ad summam rerum diuinarum atque humanarum cognitionem euexisset. Est enim hoc proprium Dominicanorum familiae, ut claros nobis atque insignes fastos eorum monumentis efficiant, qui uita sanctitate, religione, pietate, eruditione, doctrina, sapientia, sanguineque adeo & uita profundenda Christiani nominis maiestatem aduersus communes ho-